

Syn Józefa, ziemianina, działacza spółdzielczego i Anieli z Durańskich urodził się 3 stycznia 1927 w majątku Łąka w pow. dziśnieńskim woj. wileńskie. Ojciec był ochotnikiem Wojska Polskiego, uczestnikiem wojny polsko-bolszewickiej, rannym w walkach na Wileńszczyźnie. K. lata dziecięce spędził w Łące i Dziśnie, skąd w 1936 rodzina przeniosła się do Wilna. Po ukończeniu szkoły powszechnej wstępuje do Gimn. i Lic. im. Adama Mickiewicza, w którym kształci się do wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej w 1941.

W okresie okupacji niemieckiej kontynuuje naukę w tajnych kompletach nauczania kończąc do roku 1944 1. klasę licealną. Równocześnie uczy się intensywnie języka angielskiego i niemieckiego również czasowo w Instytucie Germanistyki.

Działalność konspiracyjną podejmuje na początku 1943r w rejonie Śródmieście Dzielnicy "B" wprowadzony do niej przez "Andrzeja" (Ryszarda Krasilewicza) składając przysięgę w jego obecności. Przechodzi tam przeszkolenie na kursie młodszych dowódców. Wykonuje obowiązki łącznika Inspektoratu "A" z oddziałami partyzanckimi i siatką konspiracyjną AK w terenie. W końcu czerwca 1944, stosownie do otrzymanego rozkazu dołączył wraz z drużyną z Wilna do formującej się w trybie mobilizacyjnym 2. Brygady Partyzanckiej "Kaziuka" (por. Wiktor Korycki). Uczestniczy w walkach brygady pod Mejszagołą, w ramach 2 Zgrupowania. 12 lipca 2. Brygada rozpoczęła przemarsz do macierzystego 1. Zgrupowania na południe od Wilna, osiągając 17 lipca wieś Rakańce. Tu 18 lipca została otoczona i rozbrojona przez formacje wojsk wewnętrznych NKWD. Zostaje "Internowany" w obozie, w Miednikach, a następnie wywieziony do Kaługi i tam wcielony do II batalionu ~~XXXXXX~~ 361 zapasowego pułku piechoty Armii Czerwonej. Po odmowie złożenia przysięgi "internowani" żołnierze AK zostają skierowani na "front pracy" do obozu w Sieriedniakach.

Wraca do kraju w styczniu 1946 i podejmuje studia na wydziale Lekarskim Uniwersytetu Łódzkiego. W 1952 rozpoczyna pracę zawodową w II Klinice Chorób Wewnętrznych Akademii Medycznej w Łodzi zdobywając kolejne stopnie naukowe do profesora zwyczajnego włącznie. W latach 1983-1997 był kierownikiem tej kliniki. W październiku 1997, po 45 latach działalności zawodowej i naukowej przechodzi na emeryturę, pracując nadal na części etatu w Klinice Hematologicznej i pełniąc funkcję kierownika Wojewódzkiej Poradni Chorób ^{przy} Krwi WSZ im. M. Kopernika w Łodzi.

W 1958-59 przebywał na rocznym stypendium Fundacji Rockefellera w Stanach Zjednoczonych. Uważany za świetnego dydaktyka wiele uwagi poświęcał pracy naukowej czego efektem autorstwo ok. 400 publikacji. Do żadnej partii nie należał. Odznaczony m. in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim OOP, Krzyżem Armii Krajowej, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Honorową Odzn. Żołn. Okręgu Wiano i Nów, Honorową Odznaką Miasta Łodzi.

*Kwestionariusz żołnierza AK
Informator nauki polskiej, tom IV
H-wa 1996*

Józef Kłosinśki

Wzrost człowieka jest procesem ciągłym, który trwa od momentu poczęcia do śmierci. W okresie prenatalnym (ciężarna) następuje szybki wzrost i rozwój. Po urodzeniu następuje okres dojrzewania, w którym następuje wzrost i rozwój fizyczny, emocjonalny i społeczny. Wzrost fizyczny jest mierzalny i zależy od genetyki i środowiska. Wzrost emocjonalny i społeczny jest trudniejszy do pomiaru, ale równie ważny. Wzrost człowieka jest procesem wielowymiarowym, który obejmuje różne aspekty życia. Wzrost fizyczny jest najważniejszy, ale nie jedyny. Wzrost emocjonalny i społeczny jest równie ważny. Wzrost człowieka jest procesem ciągłym, który trwa od momentu poczęcia do śmierci. W okresie prenatalnym (ciężarna) następuje szybki wzrost i rozwój. Po urodzeniu następuje okres dojrzewania, w którym następuje wzrost i rozwój fizyczny, emocjonalny i społeczny. Wzrost fizyczny jest mierzalny i zależy od genetyki i środowiska. Wzrost emocjonalny i społeczny jest trudniejszy do pomiaru, ale równie ważny. Wzrost człowieka jest procesem wielowymiarowym, który obejmuje różne aspekty życia.